

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer samt spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning og om ophævelse af lov om afgift af tipning.

(Lovforslag nr. 182. Fremsat 30/1 76. Første behandling 12/2 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Camre (S):

Da vi havde dette forslag til første behandling, var det ganske klart for os, at der ikke var tilslutning til at gennemføre det i den forelagte form, og at det var nødvendigt at føre ganske vidtgående forhandlinger med henblik på at finde et flertal.

På den baggrund vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at det har været muligt at finde et sådant flertal, oven i købet så bredt, at kun to af folketingets partier har holdt sig uden for det.

Der var 3 hensyn, som vi skulle varetage for at finde et forlig. For det første var det klart, at den andel af tipsmidlerne i kroner

og øre, som idrætten havde en berettiget forventning om at modtage, ikke kunne nedskæres. For det andet var det efter ordførernes udsagn her åbenbart, at det var nødvendigt at finde flere penge til det ikke-idrætslige idébestemte arbejde. Og endelig for det tredje var det åbenbart, at sociale og almennyttige formål, som var placeret på ministerens lovforslag, ikke kunne udskydes fra denne lov og henvises til en tvivlsom skæbne på det almindelige statsbudget.

Alle disse tre formål er blevet nået, alle disse tre krav er det lykkedes at opfylde, og det er primært blevet muligt, fordi vi gennem en 2-årig periode sænker statsafgiften med 1 pct., og fordi overskuddet i samme periode er steget med ca. 5 mill. kr. på grund af en større omsætning i tipstjenesten.

Men der har jo også været kritik af forligets indhold, først og fremmest fra Dansk Idræts-Forbund og andre idrætsorganisationer, og den argumentation, der har været ført, har gået på, at idrættens andel i procent var blevet forringet. Der har således så sent som i går i dagbladet B. T. været en artikel af formanden for Dansk Idræts-Forbund, hvori man taler om, at idrættens vilkår er blevet meget kraftigt forringet.

Jeg vil gerne sige til denne debat, at anskuer man idrættens muligheder for støtte i procenter, er det naturligvis rigtigt at sige, at nu får idrætten kun 71 pct., og hvis man havde gennemført en anden lov, hvori der havde stået, at idrætten havde fået 80 pct. af det samme overskud, så havde idrætten fået noget mere; det skal der ikke mange regnekundskaber til at konstatere er rigtigt. Men det er altså ikke så enkelt. Det er ikke så enkelt, som nogle kunne tro, hvis man tager idrætsudvalgets betænkning og konstaterer, at på den ene side idrætten og på den anden side repræsentanter for det idébestemte ikke-idrætslige arbejde er blevet enige om at dele kagen imellem sig og udskyde den tredje part. Det var de bemærkninger, jeg gjorde om dette spørgsmål ved første behandling, og jeg er glad for, at der har vist sig en tilslutning i udvalget til, at tredjeparten, altså disse sociale, almennyttige formål, ikke skulle afskæres fra muligheden for at få en dækning over tipsmidlerne. Når det skal ske, når tipsmidlerne skal bruges også til dette formål, er det klart, at